

GIZONA ETA ERLEJUA

Gizona urtietan
 aurrera zanean,
 eta ezertarako
 gauza etzanean;
 etzekarrelarikan
 gaitzik edo miñik,
 echean gelditu zan
 ibilli eziñik;
 bañan erleju bat an
 zinzillik egonik,
 ark etzion egiten
 aitonari onik;
 ikusirik ordubak
 lasterka pasatzen,
 nabaitutzen baitzuben
 zijoala zartzen,
 eta ura zan beti
 senti zuben miña,
 denboraren juanera
 gelditu eziña:
 ala bein erlejua
 atzeratu zezan,
 edo lasterkagotzen

ikusi etzezan,
 nolabait alcharikan
 zeguen sillatikan,
 eta bere gañera
 igo ta andikan,
 zala bere naieran
 zirikaka ari,
 silla ta guzi goitik
 beera zan erori,
 eta kordea juanta
 gelditurik bera,
 denborak zuzen zuben
 segitu aurrera.

. . . . .
 Erlejua gelditzen
 biziro errez da,
 bañan denborarikan
 gelditutzen ez da;
 au juaten da aurrera
 ta beti aurrera,
 segitu eziñik gu
 gelditutzen gera.

RAMÓN ARTOLA.